

Дамян Дамянов

В най-хубавия миг преди
разсъмване

В най-хубавия миг преди разсъмване,
Когато спи на рамото жена ти,
И вн се борят светлото и тъмното
И побелява утринният вятър;
Когато, във възглавката потънало,
Лицето женско в сън ти се усмивва
И нейде на душата ти от дъното
Извира нещо, нещо като стихове –
Неказаното и несподеленото,
В най-хубавия миг любовно-светъл
Изписва във ушите ти сирената:
„Прощавай, неосъществен поете!
Ти мислиш за любов, а аз – за хляба ти!
Часът е вече пет! Я, хайде ставай!“

И работа! И работа! И работа!
Край твоите строежи аз минавам,
Препъвам се във скелите им в тъмното,
Тъга и радост смесват се в сърцето.
В най-хубавия миг преди разсъмване,
В мига на неродените поети.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8045>]